

SĄD NAJWYŻSZY

**PRZEGLĄD PYTAŃ PREJUDYCJALNYCH
SĄDU NAJWYŻSZEGO
DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ
z roku 2020**

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I CSK 67/19 (zob. też I CSKP 9/21 i II CSKP 12/22) (sygn. sprawy przed TSUE C-355/21, Procter & Gamble International Operations przeciwko Profumesco.pl)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy art. 10 dyrektywy 2004/48/WE w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu wykładni przepisu krajowego, zgodnie z którą środek ochronny w postaci zniszczenia towarów odnosi się wyłącznie do towarów bezprawnie wytworzonych lub bezprawnie oznaczonych, a nie może być stosowany w odniesieniu do towarów bezprawnie wprowadzonych do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego, co do których nie można stwierdzić, aby zostały bezprawnie wytworzone lub bezprawnie oznaczone?

Postanowienie SN z dnia 29 grudnia 2020 r., I CSK 67/19

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20csk%2067-19-1.pdf>

Wyrok TSUE z dnia 13 października 2022 r. w sprawie C-355/21, Procter & Gamble International Operations przeciwko Profumesco.pl

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=267135&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=3612884>

Wyrok SN z dnia 31 marca 2023 r., II CSKP 12/22

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20cskp%2012-22.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I CSK 745/18 (zob. też I CSKP 7/21 i II CSKP 8/22) (sygn. sprawy przed TSUE C-698/20, Gmina Wieliszew przeciwko Syndykowi masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (Dz.Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r., s. 25 ze zm.), w tym w szczególności art. 2 pkt 5, art. 3, 4, 57 ust. 1, art. 70 i 80, a aktualnie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.Urz. UE L 347 z dnia 20 grudnia 2013 r., s. 320 ze zm.), w tym w szczególności art. 2 pkt 15, art. 37 ust. 1, art. 66, 67 ust. 1, art. 74 ust. 1 i art. 89 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie regulacji prawa krajowego, która uniemożliwia podmiotowi, który otrzymał środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, skuteczne dochodzenie na drodze sądowej wyłączenia z masy upadłości tych środków, jeżeli zostały one wpłacone na rachunek bankowy prowadzony w banku, którego upadłość została następnie ogłoszona, albo regulacji prawa krajowego, która nie wyłącza tych środków z masy upadłości upadłego banku?

Postanowienie SN z dnia 22 września 2020 r., I CSK 745/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20csk%20745-18-1.pdf>

Postanowienie SN z dnia 22 października 2020 r., I CSK 745/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i/%20csk%20745-18-2.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-698/20, *Gmina Wieliszew przeciwko Syndykowi masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=241057&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5080424>

Wyrok TSUE z dnia 13 października 2022 r. w sprawie C-698/20, *Gmina Wieliszew przeciwko Syndykowi masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=267128&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3614060>

Wyrok SN z dnia 17 lutego 2023 r., II CSKP 8/22

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii/%20cskp%208-22.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I CSK 483/18 (zob. też I CSK 3/21 i II CSK 5/22) (sygn. sprawy przed TSUE C-64/21, *Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.*)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy w świetle brzmienia i celu art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.Urz. UE 382 z 31.12.1986, s. 17–21) przepis ten należy rozumieć jako przyznający przedstawicielowi handlowemu działającemu na własny rachunek bezwzględne prawo do prowizji od umowy zawartej w czasie trwania umowy agencyjnej z osobą trzecią, którą on już wcześniej odnośnie transakcji tego samego rodzaju pozyskał jako klienta, czy też uprawnienie to może zostać wyłączone w umowie?

Postanowienie SN z dnia 17 września 2020 r., I CSK 483/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i/%20csk%20483-18-3.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-64/21, *Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=241056&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5082371>

Opinia Rzecznika Generalnego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie C-64/21, *Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp.k. przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=260561&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5305888>

Wyrok TSUE z dnia 13 października 2022 r. w sprawie C-64/21, *Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp.k. przeciwko Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=267131&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=27448>

Wyrok SN z dnia 13 kwietnia 2023 r., II CSKP 5/22

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii/%20cskp%205-22-2.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 3/19 (zob. też II PUO 1/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-509/20, M.F. przeciwko J.M.; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20) [zob. także w wykazie pytań prejudycjalnych SN za 2019 r.]

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że wniosek Prezesa Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z żądaniem przekazania akt sprawy w przedmiocie ustalenia nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego należy odrzucić jako złożony przez podmiot, który do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 nie może podejmować żadnych działań z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatecznej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

4) Czy art. 19 TUE w związku z art. 267 TFUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatecznej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, w której wystąpił z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1;

III. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 3/19

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia/3/ii%20po%203-19-5.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-509/20, M.F. przeciwko J.M.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237468&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6532521>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 1/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%201-21.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 4/19 (zob. też II PUO 2/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-496/20, M.F. przeciwko T.P.; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezależnego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach

prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręczeniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącym naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 4/19

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%204-19-2.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-496/20, M.F. przeciwko T.P.

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237478&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6532760>

Postanowienie SN z dnia 13 kwietnia 2022 r., II PUO 2/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%202-21.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 9/20 (zob. też II PUO 3/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-494/20, K.M. przeciwko T.P., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową Konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 267 TFUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręczeniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącym naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 9/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%209-20-2.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-494/20, K.M. przeciwko T.P., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237475&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6533084>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r, II PUO 3/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%203-21-4.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 10/20 (zob. też II PUO 4/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-511/20, B.S. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.Ł., O.N., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową Konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 267 TFUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręczeniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącym naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 10/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2010-20-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-511/20, B.S. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.Ł., O.N., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237507&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5083313>

Postanowienie SN z dnia 13 kwietnia 2022 r., II PUO 4/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%204-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 11/20 (zob. też II PUO 5/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-506/20, T.B. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.Ł., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia

Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 §1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową Konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 267 TFUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie

jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręceniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącem naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 11/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2011-20-4.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-506/20, T.B. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237502&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5084256>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 5/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%2005-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 14/20 (zob. też II PUO 6/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-493/20, P.J. przeciwko A.T., R.W., Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5,

art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręceniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącym naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 14/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2014-20-2.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-493/20, P.J. przeciwko A.T., R.W., Sądowi Najwyższemu

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237485&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6533418>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 6/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%206-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 15/20 (zob. też II PUO 7/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-495/20, T.M. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73§ 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręceniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w

przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącem naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 15/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2015-20-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-495/20, T.M. przeciwko T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237509&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6533674>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 7/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%207-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 16/20 (zob. też II PUO 8/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-491/20, W.Ż. przeciwko A.S., Sądowi Najwyższemu; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności

podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że:

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wnioski o przekazanie akt sprawy, w której wystąpił z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręceniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego przeprowadzonego z rażącem naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 16/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2016-20-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-491/20, *W.Ż. przeciwko A.S., Sądowi Najwyższemu*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237513&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6533831>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 8/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%208-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PO 18/20 (zob. też II PUO 9/21) (sygn. sprawy przed TSUE C-492/20, *W.Ż. przeciwko K.Z., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu*; zob. sprawy połączone C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

I. na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 279 TFUE oraz art. 160 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem w związku z art. 4 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 TUE oraz w związku z punktem 1) tiret pierwszy i drugi postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R Komisja p. Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć w ten sposób, że Prokurator nie może do czasu rozstrzygnięcia sprawy C-791/19 R żądać przekazania do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego akt sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego z uwagi na zawieszenie stosowania art. 3 pkt 5, art. 27 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami)?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 i art. 4 ust. 3 TUE oraz prawem do sądu należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy orzekający w sprawie o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego sędziego sądu krajowego z powodu istotnych uchybień w trakcie postępowania nominacyjnego, ma obowiązek zarządzić środek tymczasowy i zakazać pozwanemu w takiej sprawie orzekania we wszystkich innych sprawach objętych prawem Unii pod rygorem bezskuteczności podjętych przez takiego sędziego czynności lub wydanych orzeczeń oraz nakazać innym organom powstrzymanie się przed przydzielaniem takiemu pozwanemu spraw lub wyznaczaniem go do składów orzekających?

3) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę prawa do sądu należy interpretować w ten sposób, że

a) sąd krajowy ma obowiązek odstąpić od stosowania zakazu „kwestionowania umocowania sądów” oraz „ustalania lub oceny przez sądy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”, takiego jak w art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 ze zmianami), gdyż respektowanie przez Unię tożsamości konstytucyjnej Państw Członkowskich nie uprawnia ustawodawcy krajowego do wprowadzenia rozwiązań godzących w podstawowe wartości i zasady Unii?

b) tożsamość konstytucyjna państwa członkowskiego nie może pozbawiać prawa do niezawisłego sądu ustanowionego na mocy ustawy, gdy procedura nominacyjna poprzedzająca wręczenie aktu powołania dotknięta była uchybieniami opisanymi w pytaniach prejudycjalnych w sprawach C-487/19 oraz C-508/19 a jej uprzednią sądową kontrolę wyłączono celowo i w sposób oczywiście sprzeczny z krajową konstytucją?

4) Czy art. 2 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 19 TUE oraz zasadę prawa do sądu i art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że treść pojęcia tożsamości konstytucyjnej państwa członkowskiego w zakresie dotyczącym prawa do sądu może być ustalana w sposób wiążący dla sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego tylko w ramach dialogu z Trybunałem Sprawiedliwości toczonego przez ten sąd lub inne sądy krajowe (np. sąd konstytucyjny) przy wykorzystaniu postępowania prejudycjalnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz zasadę ogólną prawa do sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego odrzuca wniosek o przekazanie akt sprawy, gdy z wnioskiem takim wystąpiła osoba powołana na stanowisko sędziego na podstawie przepisów krajowych oraz w okolicznościach prowadzących do ukonstytuowania sądu niespełniającego wymogów niezależności i niezawisłości oraz niebędącego sądem ustanowionym ustawą, bez konieczności uprzedniego wyczerpania trybu postępowania, o którym mowa w pytaniu prejudycjalnym C-508/19 lub w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2019 r., C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. i in.?

II. na podstawie art. 105 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnieść o zastosowanie trybu przyspieszonego co do pytania nr 1 i nr 2;

III. na podstawie art. 267 TFUE w związku z punktem 27 Zaleceń dla sądów krajowych dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. UE C 2019 Nr 380, s. 1, pkt 27) oraz pytaniami prejudycjalnymi w sprawie C-508/19 Prokurator Generalny zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w związku z art. 47 KPP oraz art. 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego może stwierdzić w postępowaniu o ustalenie nieistnienia stosunku służbowego, że nie jest sędzią osoba, której doręczono akt powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w tym sądzie wydany na podstawie naruszających zasadę skutecznej ochrony sądowej przepisów lub w trybie niezgodnym z tą zasadą, gdy intencjonalnie uniemożliwiono zbadanie tych kwestii przez sąd przed wręceniem tego aktu?

2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego po wystąpieniu przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym wykładni prawa Unii, od odpowiedzi na które zależy ocena zgodności z prawem Unii przepisów krajowych, których zastosowanie umożliwiło wręczenie tego aktu?

3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że zasada skutecznej ochrony sądowej zostaje naruszona przez niezapewnienie prawa do sądu w przypadku doręczenia aktu powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu państwa członkowskiego w wyniku postępowania nominacyjnego

przeprowadzonego z rażącym naruszeniem reguł prawa tego państwa dotyczących powoływania sędziów?

4) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 47 KPP w związku z art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasadę skutecznej ochrony sądowej narusza utworzenie przez ustawodawcę krajowego w sądzie ostatniej instancji państwa członkowskiego jednostki organizacyjnej, która nie jest sądem w rozumieniu prawa Unii?

IV. odroczyć posiedzenie.

Postanowienie SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PO 18/20

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20po%2018-20-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-492/20, *W.Ż. przeciwko K.Z., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=237489&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6534137>

Postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2022 r., II PUO 9/21

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20puo%209-21-3.pdf>

Postanowienie TSUE z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawach połączonych C-491/20 do C-496/20, C-506/20, C-509/20 i C-511/20

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=270421&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=224676>